

прави да треперите?—Нѣкоя идея имате. Сега, каквото и да кажете, дълбоката идея е скрита. Всѣка идея може да бжде скрита. Никога човѣкъ не казва сжщинската идея, която го заставя да пише нѣщо. Той ще каже много маловажни работи, но най-важното той го скрива. И вие не може да намѣрите нѣкой светия, великъ човѣкъ, добродѣтеленъ човѣкъ, да изкаже пълната истина.

Студено било. Защо е било студено? Отговарямъ: защото не е било топло. Ее, защо не е било топло?—Защото е било студено. Това сж философски аргументирания. Въ това врѣме земята е била въ особено положение, нейнитѣ вѣтрила силно духали, тя искала да се разхлади, много ѝ било жежко, та, като духалъ вѣтрѣтъ, на хората станало студено. На земята било хладно, а на хората — студено.

Сега, нали знаете, нѣкой пжтъ хората си правятъ такива увеселения съ разни бомбички. Влиза въ едно кафене едно дѣте, което носи една малка бомба, и я хвърля. Ама, като хвърля своята бомбичка, всички изкачатъ навънка изплашени. Баща му купилъ малката бомбичка, обаче хората, непригответени, се стрѣскатъ повече, отколкото трѣбва. Вие казвате: студено е. Какъ ще докажешъ, че е студено? Това нѣщо реално ли е, може ли да го хванешъ? „Ама чувствавамъ.“ Твоето чувствуване не е едно доказателство. Чувствуването е единъ субективенъ начинъ на схващане, че нѣщо било студено. Азъ прѣвеждамъ думата „студъ“ съ „умраза.“ Тѣзи хора наклали малко огънь, направили усилие да видоизмѣнятъ тоя студъ съ малко топлина. Туй сж съврѣменнитѣ хора, понеже сега е студено, църквитѣ имъ сж студени, тѣ сж наклали малки огньове, дѣто служителитѣ имъ, учители, свещеници — всички се грѣятъ, и Петъръ и той се грѣе. И, като му казаха: „И ти си отъ неговитѣ ученици“, той отговори: „Аа, не, азъ съмъ точно като васъ.“ Сега, може да ми възразите: „Колко безхарактеренъ е билъ Петъръ!“ Аа не, той е билъ